

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.2. S. Platonis initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

posuerunt, Communionem Imperatoris respicientes. Nam Tarasius Patriarcha ultra minas non est progressus, nec credidit e re Ecclesiæ fore, si Imperatorem excommunicaret, ne ansam ipsi daret deficiendi ad factionem Iconoclastarum, quorum non exiguus erat numerus; quippe id se facturum juvenili audacia minatus fuerat. Ergo Tarasio videbatur, dissimulandum esse, ne Principem ad pejora impelleret. Nihilominus prudentissimum virum Imperator pessime habuit; nam Syncellos dedit, verius exploratores, qui omnes, nisi quos sibi favere noverant, a Patriarchæ alloquio arcebant. Familiares quoque Patriarchæ & propinquos Imperator contumeliis affici & relegari iussit.

§. II.

S. Platonis initia.

Plato, de quo prius nobis mentio fuit, anno septingentesimo trigesimo quinto Constantinopoli Sergio & Euphemia nobilibus & divitibus parentibus ortus, iisdem postea & plerisque propinquorum suorum peste Constantinopolim dire depopulante anno 745. orbatus, beneficio unius patruum, Ærario Imperatoris præfecti, educatus est. Cumque Plato adolescens peritissime notas efformaret, initio patrum sublevare, & deinde mune-

Sæcul. VIII. nere ipsius defungi cœpit, ita ut præter
A. C. 795. nomen nihil re ipsa deesset. Proceres
 plerique & ipse Princeps Platonem dili-
 gebant, qui sobrie vivens, nam ab omni-
 bus vitiis, quibus juvenes immergi so-
 lent, abhorrebat, & exinde multis opi-
 bus, præter illas, quas a parentibus ac-
 ceperat, abundans, sæpius præclaras nu-
 ptias sibi oblatas rejecit. Sed potius a-
 more Dei incensus super vitæ Sæcularis
 strepitum elevabatur. Lectione dele-
 ctabatur, Ecclesias & Monasteria fre-
 quentabat, confitebatur, (*) & interio-
 ra conscientiæ revelabat cuidam Abbati,
 quem innocentia ejus singularis in ad-
 mirationem rapiēbat.

Tandem relicturus omnia, mancipiis
 manumissis, & venditis omnibus Bonis
 suis, quorum partem maximam paupe-
 ribus, & admodum exigua duabus so-
 roribus dedit, Constantinopoli discessit,
 & pergens ad montem Olympum in Bi-
 thynia Theoctisti Abbatis Disciplinæ in
 Monasterio Symbolorum se tradidit.

Plato tunc ætatis annos numerabat
 viginti quatuor, ex quibus duodecim in
 domo patruī sui transegerat, unde se-
 quitur, quod Monasterium ingressus sit
 anno

(*) Il se confessoit à un Abbé ! confiteba-
 tur Abbati, hat der Protestant gegeben: Er
 vertrauete sich einem Abte an.

anno 758. postquam Monachum induis-
 fet, singulis quidem virtutibus, at præ-
 cipue obedientiæ, in voluntatem Magi-
 stri sui plene resignatus, studere cœpit.
 Labori manuum, præsertim describen-
 dis libris, in qua arte excellebat, vacabat,
 nec ideo tamen farinam subigere, hor-
 tum rigare, & fimetum comportare re-
 cusabat.

Theoctistus, ut experimentum cape-
 ret, quantum Plato in virtute patientiæ
 profecisset, eum non nunquam increpa-
 bat, quamvis nulla præcessisset culpa,
 verbisque verbera & colaphos addebat,
 ipso Platone rogante, ut se his modis ha-
 beret. Postea vero tenerrime eum ama-
 vit, & ejus in se adjuvando operam us-
 que adeo credebat necessariam, ut ab
 eo avelli non posset, sed omnium Bono-
 rum Monasterii Regimen committeret,
 de quibus ille nec obolum in suos usus
 impendebat. Theoctisto fatis functo,
 Plato ad cellulam suam convolans, vi-
 tam Anachoreticam ducere cupiebat,
 postquam in Congregatione ad id vitæ
 genus satis se comparasset; sed Abbas
 a Symbolensibus electus defuncto succe-
 dere coactus est, anno salutis septingen-
 tesimo septuagesimo, ex quo Monaste-
 rium adierat duodecimo, ætatis suæ tri-
 gesimo sexto. Vescabatur vero pane,
 fabis, & oleribus, oleo non conditis, ex-

Sæcul. VIII.
 A. C. 795.

S. Plato.

Sæcul. VIII.
A. C. 795.

ceptis illis diebus, quibus cum Congregatione manducabat, scilicet diebus Dominicis & Festis. Sitim nullo alio potu quam aqua sedabat, sed raro, namque non nunquam usque ad decimum diem non bibebat. Orans sæpissime genua flectebat, assidue laborabat; inter ceteras enim ejus virtutes continui laboris studium eminebat. Hinc Monasteriis suis numerum ingentem librorum sua manu descriptorum, & præsertim ex Patribus excerpta, reliquit.

Constantino Copronymo Monachos furiose persequente latuit Plato, & isto Imperatore defuncto cum negotii necessarii causa Constantinopolim venisset, usque adeo ignorabatur, ut ne quidem ipsius nepotes scirent, an adhucdum aura frueretur. At virtus Sanctum Virum non diu latere permisit, dum suis exhortationibus saluberrimos animarum fructus produxit; quippe in familias odio & inimiciis divisas concordiam reduxit, pessimam temere jurandi consuetudinem repressit, ipso instante largissimæ in pauperes elemosynæ erogabantur, plurimos licentius viventes ad frugem convertit. Instantissime rogatus, ut cujusdam Monasterii Constantinopoli Regimen susciperet, tam istud, quam etiam oblatum sibi a Tarasio Patriarcha Episcopatum Nicomediensem recusans ad dilectam

Paulus

Reliquia sibi a Tarasio Patriarcha Episcopatum Nicomediensem recusans ad dilectam

dilectam solitudinem remeavit. Cum ^{Sæcul. VIII.} interim Irene Imperatrix quibuscunque ^{A. C. 795.} libertatem reddidisset Institutum Monasticum amplectendi, tota S. Platonis familia, nuncium Mundo mittens, fundavit Monasterium prope Constantinopolim, dictum *Saccudion*, cujus Regimen S. Plato suscepit anno septingentesimo octogesimo secundo, & ex eo tempore, quo Abbas Symbolensis electus fuerat, duodecimo. Monasterio suo Servos ademit, ea potissimum de causa, quod uxores haberent, quæ dimitti non possent. Præterea Monachorum non esse judicabat, habere homines, a quibus formidari deberent. Satis difficulter quidem hunc morem sustulit; postmodum autem bonum exemplum alia quoque Monasteria ad dimittenda mancipia permovit. S. Platone hanc Congregationem gubernante celebratum est Concilium Nicenum, cui interfuit, ejusque nomen octavo post Episcopos loco, tanquam Hegumeni & Archimandritæ *Saccudion* legitur. Haud ^{Act. 4. p. 339.} multo post tempore tentatus morbo, qui lethalis videbatur, arrepta occasione Monasterii Regimen dimisit, & Theodorum ex Sorore sua natum Abbatem eligi curavit. S. Plato tunc Abbatæ *Saccudion* annis duodecim præfuerat; unde agebatur annus Salutis septingentesimus

Sæcul. VIII. mus nonagesimus quartus, ætatis eius
 A. C. 795. sexagesimus.

§. III.

S. Theodorus Studita.

vit. per Mich. n. 1. 2. &c. Theodorus tunc annum ætatis numerabat trigessimum quintum, quippe anno Copronymi decimo nono, Salvus septingentesimo quinquagesimo nono, in lucem editus erat, & agebat Professionis suæ annum decimum tertium. S. Plato morbo decumbens Congregationem convocavit, & tanquam post brevissimum temporis spatium ex hac vita migraturus, Fratres obtestatur, ut sibi candide aperirent, quem Abbatem, se elato, habere cuperent, prolixè pollicitus, ratam se habiturum eorum voluntatem, quemcunque elegissent. Nec ignorabat, quis omnium votis expeteretur. Cunctis tunc ore respondentibus, se Theodorum expetere, S. Plato, nihil præterea eloctus, illico eidem munus Abbatis injungit. Theodorus vero, cui nihil minus in mentem venerat, unanimi omnium consensui resistere non valuit.

Illo igitur tempore S. Plato, in solitudine agens & ab omni munere liber existimavit, facturum se quod zelosi Christiani esse, si publice testatum faceret, quod Matrimonium Constantini Imperatoris & Theodotæ damnet, atque
 ex